

MIESIĘCZNE SPOTKANIE FORMACYJNE W ODDZIALE KATOLICKIEGO STOWARZYSZENIA „CIVITAS CHRISTIANA” SIERPIEŃ–WRZESIEŃ 2018



Cel spotkania: Odkrywanie Osoby i darów Ducha Świętego.



Modlitwa do Ducha Świętego: Modlitwa św. Arnolda Janssena SVD: *Boże, Duchu Święty, słodka miłości Ojca i Syna. Aby całkowicie należeć do Ciebie, oddaję Ci teraz i na zawsze: moje serce, moje ciało i duszę, moje siły i zdolności, moje cierpienia i radości, moje życie i śmierć. Oddaję Ci też wszystkich, którzy są mi drodzy i wszystko, czym jestem i posiadam, abys Ty sam mógł tym rozporządzać i panować nade mną swoją miłością, teraz i w wieczności. Amen.*



Intencja Stowarzyszenia: Abyśmy czynnie współczuli w cierpieniu, chętnie spieszyli z pociechą, radą, pomocą, sercem..



Katecheza duchowa:

Cel: Budzenie świadomości obdarowania Duchem Świętym oraz ukierunkowanie na odkrywanie Jego obecności w Kościele i Stowarzyszeniu.

Dary Ducha Świętego: DAR MĘSTWA

Zazwyczaj męstwo kojarzy się nam z siłą fizyczną, sprawnością, wielkimi czynami pełnymi odwagi i chwały. Tymczasem męstwo – dar Ducha Świętego jest związane z naszym codziennym życiem i udzielane ludziom bez względu na to, w jakiej sytuacji czy stanie życia się znajdują. Dar męstwa daje bowiem człowiekowi siłę potrzebną do przyjęcia najtrudniejszych nawet doświadczeń i podejmowania największych rzeczy z miłości do Pana Boga. Czasem największe męstwo rodzi się tam, gdzie w ogóle się go nie spodziewamy. Pełnia męstwa Pana Jezusa objawiła się na krzyżu, a wszelkie łaski, które otrzymujemy dzięki Męce Jezusa, są jak perły, zrodzone z największego bólu.

W dzisiejszym świecie, w którym tak wiele osób posługuje się manipulacją i wymuszaniem, ludzie, którzy potrafią mężnie żyć zgodnie z prawdą, którą odkryli, strzec wiary i głosić ją, nie sprzedają siebie i swoich poglądów za kolejny awans społeczny lub zawodowy, nie sprzeniewierzą się samym sobie za kolejną podwyżkę lub premię, są na wagę złota. Bez nich świat pozostanie zakłamanym i pustym.

Dar męstwa objawia się w sytuacjach codziennej wytrwałości i wierności wierze, przyjętym zobowiązaniom, ślubowaniom, przyrzeczeniom i postanowieniom. Wyzwała z konformizmu, pogoni za złudnym sukcesem, osiąganym za wszelką cenę i wielkością, częstokroć przerastającą siły człowieka. Można powiedzieć, że cnota męstwa jest tym darem, który kształtuje charakter człowieka i pomaga osiągnąć w pełni dojrzałą osobowość.

Ks. dr Dariusz Wojtecki



Katecheza społeczna:

Cel: Wskazywanie na związek otrzymanych darów Ducha Świętego z postawą służby i troski o dobro wspólne Kościoła, społeczeństwa i Stowarzyszenia.



Aktualności z życia Kościoła i „Civitas Christiana” Omówienie bieżących wydarzeń lokalnych i ogólnopolskich na podstawie rubryki *Z życia Stowarzyszenia* i serwisu e-civitas.pl.

**Modlitwa o beatyfikację
Stefana Kardynała Wyszyńskiego Prymasa Tysiąclecia**

Boże w Trójcy Świętej Jedyny, Ty w swojej niewypowiedzianej dobroci powołujesz ciągle nowych apostołów, aby przybliżali światu Twoją Miłość. Bądź uwielbiony za to, że dałeś nam opatrznościowego Pasterza Stefana Kardynała Wyszyńskiego, Prymasa Tysiąclecia. Boże, Źródło wszelkiej świętości, spraw prosimy Cię, aby Kościół zaliczył go do grona swoich świętych. Wejrzyj na jego heroiczną wiarę, całkowite oddanie się Tobie, na jego męstwo wobec przeciwności i prześladowań, które znosił dla imienia Twego. Pomnij, jak bardzo miłował Kościół Twojego Syna, jak wiernie kochał Ojczyznę i każdego człowieka, broniąc jego godności i praw, przebacząc wrogom, zło dobrem zwyciężając. Otocz chwałą wiernego Sługę Twojego Stefana Kardynała, który wszystko postawił na Maryję i Jej zawierzył bez granic, u Niej szukając pomocy w obronie wiary Chrystusowej i wolności Narodu. Ojczyźnie nieskończenie dobry, uczynił go orędownikiem naszych spraw przed Tobą. Amen.

Pokornie Cię błagam, Boże, udzielił mi za ustawienictwem Stefana Kardynała Wyszyńskiego tej łaski, o którą Cię teraz szczególnie proszę...

którą opublikowała Kongregacja Nauki Wiary przy Stolicy Apostolskiej. Od czasu Vaticanum II Kościół Katolicki re-spektując autonomię rzeczywistości doczesnej, wycofał się z aktywności politycznej w węższym, bezpośrednim znaczeniu. Zdecydowany akcent położono na moralną formację poszczególnych ludzi, którzy uformowani w duchu wartości chrześcijańskich, mają przenikać do różnego rodzaju struktur politycznych i wносить do nich wartości ewangeliczne. Bardzo często wskazuje się na trzy elementarne relacje polityki: do jej humanistycznego i chrześcijańskiego kontekstu, do prawa objawionego przez Boga jako wyraz służby prawdzie, do podmiotu całego życia społecznego, jakim jest człowiek i w konsekwencji do zasady dobra wspólnego, stanowiącej istotny element głoszonej przez Kościół wizji życia społecznego. Zatem według KNS na politykę należy spoglądać w szczególności przez pryzmat zasad życia społecznego: godności człowieka, dobra wspólnego oraz wartości życia społecznego tj. prawdy. Jan Paweł II mówiąc o istocie polityki i działalności politycznej, podkreślił, że „w ostatecznej analizie jest «z człowieka», «poprzez człowieka» i «dla człowieka». Jeśli działalność ta odrywa się od tej fundamentalnej zależności i od tej fundamentalnej celowości, jeśli się staje ponieważ celem dla siebie, traci także właściwą sobie rację bytu. Co więcej, może stać się nawet źródłem swoistej alienacji. Może stać się obcą człowiekowi, może popaść w antynomię z samym człowieczeństwem. Racją bytu wszelkiej polityki jest służba dla człowieka, jest pełne troski i odpowiedzialności przywarcie do istotnych spraw i zadań jego ziemskiego bytowania w społecznym tego bytowania wymiarze i zasięgu – tam, gdzie ważą się sprawy dobra wspólnego, od którego zależy równocześnie w sposób bardzo istotny dobro każdego”. Przytoczona papieska wypowiedź pokazuje głęboki humanistyczny i personalistyczny wymiar, jaki katolicka nauka społeczna przypisuje polityce.

Opisując ujęcie wymienionej kategorii według KNS, należy również wspomnieć o sygnalizowanym aspekcie dotyczącym udziału chrześcijan w życiu społeczno-politycznym. Wiele dokumentów, a przede wszystkim tych wyżej wymienionych, stanowią zachętę, a nawet zobowiązanie katolików świeckich do tzw. politycznej partycypacji. Postawa ta jest nie tylko prawem, ale obowiązkiem. Należy mieć przy tym na względzie właściwe relacje między wspólnotą polityczną a Kościołem. Wymaga to niełatwego zadania rozróżniania tego, jak można działać i co mówić w imieniu Kościoła, a co w imieniu własnym – pamiętając, że Kościół nie utożsamia się z żadną partią czy politycznym systemem. Zobowiązania świeckich do partycypacji politycznej wyrażane są dość często imperatywnym językiem, przestrzegającym przed zbyt łatwymi usprawiedliwieniami bierności czy zamknięcia się w sferze prywatności. W *Christifidelis laici* Jan Paweł II pisze, że „ani oskarżenia o karierowiczostwo, o kult władzy, o egoizm i korupcję, które nierzadko są kierowane pod adresem ludzi wchodzących w skład rządu, parlamentu, klasy panującej czy partii politycznej, ani dość rozpowszechniony pogląd, że polityka musi być terenem moralnego zagrożenia, bynajmniej nie usprawiedliwiają sceptycyzmu i nieobecności chrześcijan w sprawach publicznych”. Należy jednak pamiętać, że zaangażowania społeczno-politycznego nie należy zawężyć jedynie do aktywności partyjnej, związanej z udziałem w strukturach władzy. Obowiązek uczestnictwa można wypełniać również poprzez działalność w różnego rodzaju organizacjach pozarządowych, a także w mniej sformalizowanych inicjatywach obywatelskich. Dla wiernego świeckiego sam akt wyborczy jest formą zaangażowania w rozwiązywanie problemów społecznych poprzez świadomy wybór przedstawicieli do struktur władzy. Oczywiście, sprowadzenie aktywności obywatelskiej do samej obecności w lokalu wyborczym jest postawą minimalistyczną. W *Nocie Doktrynalnej* jest przedstawiony cały katalog zagadnień, które mogą być przedmiotem działalności społeczno-politycznej: kwestie aborcji i eutanazji, obowiązek poszanowania i ochrony praw ludzkiego embrionu, ochrona i rozwój rodziny opartej na monogamicznym małżeństwie między osobami odmiennej płci, zapewnienie rodzicom wolności wychowywania własnych dzieci, społeczna ochrona nieletnich, wyzwolenie ofiar współczesnych form niewolnictwa, prawo do wolności religijnej oraz do rozwoju ekonomicznego, pokój. Jak widać, są to formy znacznie szerszej wykraczające poza lokalny wymiar aktywności. Świeccy mają usprawniać struktury i systemy polityczne, ale nie jest to celem podstawowym. „Szczególną misją i powołaniem ludzi świeckich – przypominał Jan Paweł II – jest wyrażanie Ewangelii poprzez własne życie, a przez to wnoszenie fermentu ewangelicznego w rzeczywistość, w której żyją i pracują. Wielkie siły kształtujące świat – polityka, środki masowego przekazu, nauka, technika, kultura, oświata, przemysł i praca – są właśnie tymi dziedzinami, w których świeccy ze szczególną kompetencją mogą realizować swe powołanie”. Zatem dla katolików świeckich polityka może być przestrzenią przeżywania wiary i wypełniania wymogów wartości życia społecznego - miłości społecznej.